

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa, którego dopuszczono się w zaskarżonym postanowieniu albo przeinaczenia akt sprawy i niewystarczającego uzasadnienia tego postanowienia, ponieważ w pkt 32 wspomnianego postanowienia SSP stwierdził, na podstawie tego, że żadna nowa, istotna okoliczność nie uzasadniała wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, iż postępowanie poprzedzające wniesienie skargi nie zostało prawidłowo przeprowadzone i że wnioski przeciwko decyzji z dnia 30 września 2014 r. o odrzuceniu w dniu 22 kwietnia 2015 r. zażalenia były niedopuszczalne, podczas gdy czysto potwierdzający charakter tych decyzji zakładał nie tylko, że nie zostały one poprzedzone ponownym rozpatrzeniem, lecz również, że nie zawierały żadnej nowej okoliczności, i że jak skarżąca podnosiła, decyzja z dnia 30 września 2014 r. zawierała nową okoliczność w porównaniu z decyzją z dnia 7 kwietnia 2014 r., podobnie jak decyzja z dnia 22 kwietnia 2015 r. w porównaniu z decyzją z dnia 30 września 2014 r.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa, którego dopuszczono się w zaskarżonym postanowieniu lub przeinaczenia akt oraz braku odpowiedzi na argumentację skarżącej, ponieważ SSP uznał w pkt 26 wspomnianego postanowienia, że nowy charakter okoliczności podnoszonej na poparcie wniosku o ponowne rozpatrzenie zakładał, że strony nie miały lub nie mogły mieć na jej temat wiedzy i że skarżąca nie wskazała w swoim wniosku nowych, istotnych okoliczności mogących uzasadnić jego przedłożenie, lecz powoływała się, poprzez odniesienie do pisma kierownika wydziału, na zmianę regulaminu pracowniczego, podczas gdy brak wiedzy o podnoszonej okoliczności nie był wymagany w rozpatrywanym przypadku, a skarżąca, jak utrzymywała, wskazała w samym swoim wniosku o ponowne rozpatrzenie, że rozszerzyła podstawę prawną i poprzez odniesienie do pisma kierownika wydziału, że administracja nie poświęciła wystarczającej uwagi brzmieniu nowego regulaminu pracowniczego, co stanowiło nowe, istotne okoliczności.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia reguł dowodowych i zasady obiektywizmu, ponieważ SSP uznał w pkt 28 zaskarżonego postanowienia, że wnosząca odwołanie nie przedstawiła wskazówek odnośnie do daty, w której administracja miała lub mogła mieć wiedzę na temat przyszłego odejścia jej współpracownicy na urlopy macierzyński i wychowawczy, a w pkt 29 wspomnianego postanowienia, że nie można było wykluczyć, iż tak mogło być w dniu 7 kwietnia 2014 r., biorąc pod uwagę czas trwania tych urlopów zgodnie z regulaminem pracowniczym, przewidywalność daty porodu na długo z wyprzedzeniem oraz zwyczaj niezwłocznego informowania służb o długotrwałej nieobecności, aby wywnioskować z tego w pkt 30-32 wspomnianego postanowienia, że wnosząca odwołanie nie wykazała, iż ani ona sama, ani administracja nie miały ani nie mogły mieć w dniu 7 kwietnia 2014 r. wiedzy o przyszłej nieobecności jej współpracownicy, że jej wniosek o ponowne rozpatrzenie nie był uzasadniony żadną nową, istotną okolicznością i że jej żądania były niedopuszczalne, podczas gdy dowód na okoliczność negatywną oraz w imieniu osoby trzeciej jest niemożliwy, do EKES należało wskazanie daty wniosku o urlopy a SSP nie mógł oprzeć się na sukcesywnych domniemaniach ani na zwykłym założeniu celem odwrócenia ciężaru dowodu i uzasadnienia swoich wniosków.

Odwołanie wniesione w dniu 14 kwietnia 2016 r. przez Inge Barnett, Suzanne Ditlevsen, Annie Madsen od wyroku wydanego w dniu 5 lutego 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-66/15 Barnett i in./EKES

(Sprawa T-158/16 P)

(2016/C 191/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Inge Barnett (Roskilde, Dania), Suzanne Ditlevsen (Kopenhaga, Dania), Annie Madsen (Frederiksberg, Dania) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Druga strona postępowania: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny

Żądania

Wnoszące odwołanie wnoszą do Sądu o:

stwierdzenie

— nieważności wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej w sprawie F-66/15, Barnett i in./EKES;

wydanie własnego rozstrzygnięcia stwierdzającego

- nieważność decyzji zawartych w odcinkach wynagrodzenia z czerwca 2014 r., w których współczynnik korygujący mający zastosowanie do emerytury skarżących został obniżony z dniem 1 stycznia 2014 r.,
- obciążenie EKES-u kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszące je podnoszą dwa zarzuty, które są co do istoty takie same lub podobne, jak zarzuty podniesione w ramach sprawy T-148/16 P, Barnett i Mogensen/Komisja

---

Postanowienie Sądu z dnia 6 kwietnia 2016 r. – Søndagsavisen/Komisja

(Sprawa T-833/14) ⁽¹⁾

(2016/C 191/59)

Język postępowania: duński

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 27.4.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 6 kwietnia 2016 r. – Forbruger-Kontakt/Komisja

(Sprawa T-834/14) ⁽¹⁾

(2016/C 191/60)

Język postępowania: duński

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 27.4.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 5 kwietnia 2016 r. – NICO/Rada

(Sprawa T-24/15) ⁽¹⁾

(2016/C 191/61)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 89 z 16.3.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 5 kwietnia 2016 r. – Syria Steel i Al Buroj Trading/Rada

(Sprawa T-285/15) ⁽¹⁾

(2016/C 191/62)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 302 z 14.9.2015.
